

Een moeder die goed overweg kon met de naaimachine, een vader als architect. Het inspireerde Martijn de Rijke bij het maken van zijn tassen. „Ik verkoop er nu zo'n honderd per jaar.”

ILSE VAN DRIEL

TIENTALLEN METERS gordel IN EEN TAS

Zo even snel uit zijn hoofd gerekend, denkt Martijn de Rijke (45) al zeker 4 kilometer autogordel er doorheen te hebben gejaagd. „Per tas heb je toch al snel een metertje of 10 nodig, dus het gaat best hard,” vertelt de Dordtse ontwerper. Dat Martijn vandaag de dag een groot deel van zijn tijd doorbrengt achter de naaimachine, in een goedgevuld atelier, mag bijna geen verrassing zijn.

Het creatieve zat er al vroeg in bij de Dordtenaar. „Mijn moeder was behoorlijk handig met een naaimachine. En met een architect als vader ben ik denk ik altijd wel bezig geweest met lijnen.” Achter hem staat een grote kast, die een wand van enkele meters beslaat, tot de nok gevuld met tassen. Clutches, schoudertassen, handtassen, shoppingbags, noem een ontwerp en Martijn heeft het gemaakt. „Ik

EIGEN KWEEK

Eigen kweek

Wie: Martijn de Rijke (45)

Wat: Tassen van autogordel

Waar: Dordrecht

www.martijnsince1970.nl

verkoop nu rond de honderd tassen per jaar. Stuk voor stuk unieke ontwerpen.” Wie een tas bij Martijn koopt, weet zeker dat er geen dubbelganger is. „Ik herhaal wel modellen, maar het kleurgebruik is altijd anders.”

Binnen een paar jaar tijd heeft Martijn naam weten te maken als tassenontwerper. Waar hij zich eerst nog richtte op materialen als vilt en rubber, ontdekte hij per toeval zijn droommateriaal om mee aan de slag te gaan: autogordel. „Ik stuitte per toeval op een zootje oude autogordels en wist direct; dit is wat ik nodig heb.”

Al snel heeft hij tientallen ontwerpen thuis liggen, een klassiek voorbeeld van een uit de hand gelopen hobby. „Na de nodige schoppen onder mijn kont, heb ik de stap gewaagd en ben ik mijn eigen label gestart: Martijn since 1970.” Met

◀ **Martijn de Rijke: 'Alle tassen zijn stuk voor stuk uniek'.** FOTO ILSE VAN DRIEL

die stap, laat hij ook een label met het merkje in productie gaan. „Pas toen ik die labels op de tassen had gezet, klopte het plaatje.”

Nu gaat hij zijn vierde verkoopjaar in en maken zijn tassen van autogordel nog steeds ontwikkeling door. Zijn nieuwste snuffe: verlichting aan de binnenkant. „Hoeveel vrouwen hebben dat wel niet, dat ze voor de deur staan te rommelen in hun tas, op zoek naar hun sleutels. Ik heb een simpel led-stripje aan de binnenkant genaaid, even het schakelaartje omzetten en je hebt licht. Handig toch?” Het is nog maar één van de vele voorbeelden van handige toepassingen waar zijn klanten voor kunnen kiezen, als ze bij hem komen voor een tas. Een extra rits, een verstevigde bodem, een groot achtervak of lekker veel vakjes aan de binnenkant? Geen probleem voor Martijn. „En dan te bedenken dat ik eigenlijk niks uitteken. Ik ga gewoon aan de slag.”

De tassen van de Dordtenaar kenmerken zich niet alleen door het uitzonderlijke materiaal; het vakmanschap straalt er vanaf. Elk naadje zit er strak in, de labels keurig verwerkt in de zijkant en je kunt er zeker van zijn dat de stevige tassen behoorlijk wat jaartjes meegaan.

„Ik loop zelf al 3 jaar met dezelfde tas om mijn schouder. Of ik zelf niet eens toe ben aan een andere? Nee hoor, ben je gek, dit is nog altijd mijn persoonlijke favoriet!”

‘Met een vader als architect ben ik altijd al bezig geweest met lijnen’